

[Svend Auken]

demokratiets holdninger og Socialistisk Folkepartis holdninger. Jeg vil gerne til belysning af, hvad vi hver især siger om det fremtidige økonomiske og monetære samarbejde, citere den relevante passage i mit dagsordensforslag og den relevante passage i hr. Gert Petersens dagsordensforslag.

I mit forslag om motiveret dagsorden står der, at vi skal støtte en styrkelse af EF-samarbejdet om et forstærket økonomisk og valutarisk samarbejde til sikring af vækst og beskæftigelse med fortsat respekt for medlemslandenes selvstændige fordelingspolitik.

Hvad siger så Socialistisk Folkepartis dagsordensforslag? Det siger: »... støtte til et bredt, europæisk samarbejde, der kan fremme beskæftigelsen og sikre miljøet, og som bygger på respekt for staternes selvstændige fordelingspolitik«.

Når vi er så tæt på hinanden, og når vi har givet klare meldinger om de ting, vi ikke vil være med til, som svarer helt til det, hr. Gert Petersen har sagt her, så forstår jeg ikke, at Socialistisk Folkeparti ikke kan tage det sidste, lille skridt og stemme for den dagsorden, vi har foreslået.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg er ikke spor allergisk over for ordet union, ikke det mindste – ordet er ikke anvendt i hr. Svend Aukens dagsordensforslag – og det har jeg heller ikke taget stilling til. Det er derfor, jeg ikke kunne opfatte hr. Svend Aukens bemærkninger om nostalgi som andet end noget, der gik på det, vi skriver i SF's forslag om motiveret dagsorden, og det er, at Folketinget tager afstand fra planerne om en økonomisk og monetær union. Det er det, der står – ikke at vi tager afstand fra planerne om en union, men om en økonomisk og monetær union.

Det var det, vi efterlyste den 30. november 1989 at man skulle tage afstand fra, og det efterlyser vi nu igen med samme resultat: man vil ikke. Så må vi jo selv gøre det for at markere, at vi er imod denne union, den økonomisk-monetære union. Der findes mange unioner her i verden – det skal jeg ikke holde et langt foredrag om – men det er denne specielle økonomisk-monetære union, som vi udtaler os om, og som vi tager afstand fra.

Så vil jeg lige sige, at netop det i hr. Svend Aukens dagsorden, som han læste op om »et forstærket økonomisk og valutarisk samarbejde«, kan være noget, vi er ganske enige om, men det kan sandelig også være noget helt andet. For et forstærket økonomisk og valutarisk samarbejde kan forstærkes i den grad, at det bliver en økonomisk-monetær union. Og så er det ikke bare et almindeligt samarbejde; det er stadig væk et samarbejde, men det har bevæget sig meget langt. Og denne bevægelse meget langt frem til en union bliver der ikke lukket af for i hr. Svend Aukens dagsorden.

Vi ønskede, at der skulle lykkes af for den, det ønskede vi den 30. november 1989, og det ønsker vi nu. Her har vi altså to forskellige standpunkter: Socialdemokraterne vil ikke lukke af for den økonomisk-monetære union, det vil vi andre.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg tager blot ordet for at sige, at det hele ikke er så mystisk. Der er papir på bordet. Der er Kommissionens papir på bordet, så man kan tage helt konkret stilling til, om man går ind for det forslag til økonomisk-monetær union – som altså bygger på endeligt fastlåste valutakurser og derfor også får de økonomiske konsekvenser, som hr. Gert Petersen har anført – og så foreligger Den Monetære Komité's rapport. Den har vi endnu ikke fået i Markedsudvalget, men jeg har da læst i den på engelsk, og den er endnu skrappere med hensyn til, hvor bindende det i realiteten vil blive.

Det er de to konkrete udspil, som vi tager klart og håndfast afstand fra i SF's dagsorden. Og man må jo indrømme, at det ikke lige var det, der prægede økonomiministerens indlæg, da han omtalte Kommissionens udspil.

Formanden:

Så tror jeg, vi skal stile mod slutningen af de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ja, det skal jeg gerne føje formanden i.

Det, jeg synes er problemet for Socialistisk Folkeparti, er ikke de holdninger, det har til økonomisk og valutarisk samarbejde, for de